

GreytNews 43 - stichting Greyhounds Rescue Holland - 4 december 2012.

Met nog maar 1 nachtje te gaan voor pakjesavond is het Sinterklaasgevoel toch wel goed aanwezig. Hoe we dat gevoel ook in daden hebben omgezet kunt u lezen op onze [website](#)! Daar heeft u vast ook al gelezen dat Geert per 1 januari zijn taken [overdraagt](#). Verderop in deze GreytNews geeft Geert nog een kleine reactie. We zullen hem enorm missen maar gelukkig blijft hij zeker betrokken bij GRH. Verder kunt u lezen over de aankomende Kerstwandeling op 16 december, over onze dierenkliniek Amicos en natuurlijk diverse leuke hondenverhalen. Er is ook nog een nieuwe rubriek Galgo in de Kunst. Heeft u uw Galgo ook geschilderd, geborduurd, gebeeldhouwd of op andere bijzondere wijze vastgelegd? Stuur [ons](#) dan even een mailtje met wat foto's. Wie weet staat uw creatie wel in de volgende GreytNews. En mogen we u nog even attent maken op de prachtige nieuwe [kerstkaarten](#) in onze Shop? De moeite waard om even te kijken, ze zijn prachtig! Lieve mensen, donateurs, vrijwilligers en een ieder die ons een warm hart toedraagt: ontzettend bedankt voor al jullie hulp en steun. Jullie zijn en blijven onmisbaar, fijne Sinterklaas!

De wandelingen - 16 december 2012 Kerstwandeling!

Daags voor Sinterklaas is het ook de hoogste tijd vooruit te blikken naar onze traditionele Kerstwandeling die op 16 december a.s. zal plaatsvinden. Heerlijk kennismaken of bijkletsen met andere galgo-liefhebbers, heel veel galgo's bewonderen en natuurlijk ook dé gelegenheid om onze viervoeters eens lekker te laten sjezen met hun soortgenootjes. Eindelijk viervoeters die hun tempo bij kunnen houden, het is altijd schitterend om te zien. Natuurlijk zijn er ook vele GRH vrijwilligers op die dag aanwezig en ook Sjakie 2 samen met het hulpgoederenteam is van de partij. We gaan net als vorig jaar naar [landgoed Bosch & Duin](#) in de Loonse en Drunense duinen. Een prachtig gebied waar de honden volop de ruimte hebben. Net als andere jaren is er de vrijblijvende mogelijkheid deel te nemen aan het stampottenbuffet. Naast stampot ontbreekt de snert natuurlijk ook niet en voor kinderen is er een kindermenu verkrijgbaar. Ook aan vegetariërs is gedacht. [Alles weten?](#) Kijk dan snel op onze [website](#). Laat u het [evenemententeam](#) even weten of u van de partij bent? Indien u wilt blijven eten is aanmelden noodzakelijk, de kok moet immers voldoende boodschappen in huis halen. Heel graag tot ziens in Udenhout!

Hond in het zonnetje. - Celin.

Celin is sinds 3 oktober jl. bij ons in de pleeg gekomen en inmiddels helemaal gewend aan het Hollandse leven. Zij is een heerlijke en zeer vriendelijke hond. Houdt van knuffelen en is voor haar leeftijd nog heel erg speels. Ze is gek op dollen en vliegt dan door het hele huis. Daarnaast houdt ze er ook erg van om 's avonds naast je te komen liggen op de bank en zich lekker te laten vertroetelen. Celin is uiteraard helemaal zindelijk en het is ook geen probleem voor haar om een paar uurtjes alleen thuis te blijven. De omgang met kinderen, volwassenen en andere honden (reu of teef) is helemaal goed.

Sinds kort hebben wij Woody (Agapito) geadopteerd. Celin en Woody zijn dikke maatjes en kunnen het uitstekend met elkaar vinden. Celin vindt het heerlijk om naar buiten te gaan en staat dan al bij de voordeur te dringen waarbij ze kan brommen als een beer van opwindning. Dat is zo aandoenlijk. De Soesterduinen zijn helemaal het einde voor haar. Omdat zij bij ons in de pleeg zit hebben wij het er nog niet op gewaagd om haar los te laten. Wij merken wel dat ze wat jachtinstinct heeft en kan daarom ook niet veel van katten hebben. Celin wandelt goed aan de riem en loopt dan 5 centimeter achter je. Ze heeft gelukkig niet veel last van haar linkerachterpootje. Als ze net wakker is geworden hinkt ze een beetje, maar dat zal wat stijfheid zijn. Tijdens het spelen en rennen door de duinen heeft zij er absoluut geen last van. Celin is een mooie volle Galgodame die ontzettend gek is op eten! Dus, wel even opletten met de pedaalemmer of vuilnisbak, want anders haalt zij hem voor je leeg. Op dit hele kleine minpuntje na is zij de meest ideale huispartner die je je maar kunt wensen. Wie wil haar in de armen sluiten om samen nog wat jaren te genieten?

Uit de adoptiehoek – door Vicky, Babeth en Joke.

Wat gaat de tijd toch snel! Wij hebben het gevoel dat we nog maar net het vorige verhaaltje op de site hebben laten plaatsen. Wij hebben het óók zo druk gehad met z'n allen, de tijd vliegt! Binnenkort is het alweer Sinterklaas en daarna Kerstmis. Velen van ons zullen gedichten schrijven, surprises maken en binnenkort de kerstboom op gaan tuigen. Anderen geven niet zo om de feestdagen en genieten alleen al van hun lieve hondjes dicht in hun buurt.

Maar gelukkig is het nog niet zo ver. Wij hopen eigenlijk dat er voor de feestdagen nog een paar hondjes zullen worden geadopteerd. Gelukkig blijven de adopties nog steeds goed doorlopen dus we hebben goede hoop. Eigenlijk loopt het het hele jaar al goed, fantastisch!

17 november jl. konden wij weer een transport met hondjes uit Spanje verwelkomen. Gelukkig is alles zonder problemen verlopen. Het is zo fijn dat er een paar keer per jaar zo'n transport is. Dan kunnen er meteen een heel stel geadopteerde hondjes tegelijk naar Nederland komen. De adoptanten zijn best ongeduldig, wat wij ons levendig kunnen voorstellen, maar we zijn natuurlijk wel afhankelijk van het aanbod van vluchten en transporten. De hondjes zijn allemaal veilig aangekomen na de lange rit uit Spanje. Het is zo leuk om te zien hoe blij en ontroerd de adoptanten zijn met hun nieuwe lieve hondjes.

Jullie hebben ook allemaal op de site kunnen zien dat Monica geopereerd is. Zij heeft nog een hele lange weg te gaan voordat ze helemaal opgeknapt is en geadopteerd kan worden. Maar gelukkig gaat het redelijk met haar. Wij hopen dat er nog meer donaties binnen komen voor Monica zodat haar behandeling voorspoedig zal verlopen.

Het adoptieteam wenst jullie een hele gezellige Sinterklaasavond en een mooi Kerstfeest toe. En zou het dan niet geweldig zijn als er nog een paar Galgo's een warm nestje vinden onder de kerstboom?

Leef mee met Amicos - door Letty Ubbink.

Af en toe laten we eens weten hoe het met onze kliniek "Amicos" gaat en dat mag best eens wat vaker! Want Amicos zet alle zeilen bij om in deze moeilijke tijd, ook in Spanje, goed door te komen. Tot nu toe kunnen we met enige trots zeggen dat het redelijk voor de wind gaat.

Amicos is een hechte samenwerking tussen Ddevida en GRH en wekelijks gaan er de nodige mailtjes over en weer om de zaak te runnen. Nu er weer een extra stap genomen gaat worden i.v.m. investeringen en toekomstige activiteiten, werd het hoog tijd om ter plekke weer eens een kijkje te nemen en bij te praten. Het was een groot verschil met ons bezoek in April, sowieso wat drukte betreft. Op dinsdag mocht ik meelopen in de kliniek. En dat was niet altijd even leuk. Als eerste patiënt was daar Milagritos, een hele kleine Podenca wiens hele onderkaakje verbrijzeld was. Voorzichtig werd het bekje schoongemaakt en kreeg het uitgemergelde beestje zo goed en zo kwaad als het ging, wat te eten. Gelukkig is ze net op tijd geopereerd. Hoewel het een lange weg wordt voor Milagritos komt het weer helemaal goed met haar. Verder was er commotie om Rita, ook op straat gezet en uitgemergeld. Daarna bracht een vrouw een zwerfhond binnen die ze had gevonden. De voorpoot en schouder helemaal verbrijzeld. En toen gelukkig ook nog een "gewone" klant met haar hond, die behandeld werd omdat ze flink te pakken was genomen tijdens een gevecht. En ja, als klap op de vuurpijl kwam een galguero binnen met een grandioze Galgo. Wie had dat gedacht: een galguero in een dierenwelzijnskliniek? Daarover een andere keer meer. *Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !*

Belangrijk nieuws voor alle donateurs.

Net als vorig jaar vragen we nu ook onze donateurs om hun jaarlijkse donatie in januari te voldoen. Dat is bij andere stichtingen en verenigingen (lidmaatschap) ook gebruikelijk en scheelt een heleboel werk. Hierbij vragen we u dan ook om in januari 2013 uw jaardonatie over te maken op banknummer 68.38.66.079. Indien u betaalt via een niet-Nederlandse bankrekening wilt u dan het IBAN (NL94 INGB 0683 8660 79) en BIC (INGBNL2A) van de bankrekening van onze stichting bij uw betaling vermelden? Naast de gewone bankoverschrijving kunt u uw donatie nu ook via **iDEAL** betalen of in termijnen voldoen (via automatische incasso).

Heeft u vragen of opmerkingen over de jaardonatie of wilt u meer weten over het betalen van de jaardonatie in termijnen, dan kunt u contact opnemen met [Mieke Kerkhoven](#).

Lola, een Spaanse prinsesje (deel 1).

Dit verhaal gaat over Lola, een Galgo Español. Vanuit Spanje vertrok Lola naar Nederland waar zij is geadopteerd door Frank Beurskens. Hij beschrijft haar aankomst op Schiphol en de eerste dagen in Nederland. Leest u mee?

Op 1 augustus jl. was het dan eindelijk zover, ik zou voor het eerst oog in oog staan met ons nieuwe huisgenootje Lola. We waren een beetje te vroeg op Schiphol en bij aankomst bleek het vliegtuig uit Malaga ruim drie uur vertraging te hebben! Om de tijd te doden pikten we een terrasje op het plein voor de aankomsthal en onder het nuttigen van enkele versnaperingen genoten we van het schitterende weer en de bonte stoet reizigers die aan ons voorbij trok. De één met jetlag en zeulend met soms enorme hutkoffers. De ander vergezeld van één of meer kinderen die hun te lang gefrustreerde bewegingsdrang eindelijk konden botvieren, etc. Op die manier wordt wachten bijna een feest!

En toen was het dan zover, het vliegtuig uit Malaga was geland. We waren intussen opgevangen door twee mensen van de Stichting Greyhound Rescue Holland, naar later bleek, het vaste ontvangstcomité. Zij waren allebei zo verstandig geweest om op internet te kijken of het vliegtuig vertraging had, iets wat ik beter ook had kunnen doen! Inmiddels was de begeleider van de honden in de aankomsthal verschenen met een tweetal enorme reisbenches op een bagagetrolley. In één van deze benches zat mijn meisje!

Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !

Nazorg en de Social Media – door Monique van Tol.

Eigenlijk had ik alleen maar een Facebook Account om met mijn zoon en wat vrienden die in het buitenland wonen contact te onderhouden. Maar zo langzaam komen er toch steeds meer Facebookvrienden bij. Het begon met een mevrouw wiens nieuwe hondje ik in de nazorg kreeg. Voordat het hondje aankwam stuurde ik mijn kennismakingsmailtje. Bijna direct daarna kreeg ik op Facebook van haar een vriendenverzoek. Tja, dat kun je natuurlijk moeilijk weigeren want dan ben je natuurlijk geen vrienden aan het maken. En dat is lastig als je contact met iemand moet onderhouden over de gang van zaken rond de nieuwkomer in huis. Dus accepteerde ik haar vriendenverzoek.

Dat bleek een gouden greep! Vrijwel direct zag ik foto's van mijn nazorghondje. Ik zag hem aankomen op het vliegveld. Ik zag de eerste kennismaking met het hondje door het vrouwtje, natuurlijk met tranen, met het baasje, stoer en kalm, en met de kinderen van het gezin, blij en vrolijk. En dat is heel erg leuk om te zien. Je weet dan namelijk meteen met wat voor mensen en hond je te maken hebt. De foto's bleven komen. De hond slapend op de bank. De hond met de andere honden in huis of tijdens een wandeling. De hond in zijn mandje, de hond bij zijn etensbak. De hond in de keuken wachtend tot het eten klaar is. En alles begeleid door vrolijke teksten van het vrouwtje. En dan de reacties van de vrienden van het vrouwtje! Allemaal enthousiast, ze stellen allemaal vragen, het vrouwtje beantwoordt de vragen en zo ben en blijf ik als eerste op de hoogte van het wel en wee van mijn nazorghondje!

Af en toe kun je even chatten met het vrouwtje, dan kun je wat specifiekere vragen stellen. Ik vind het ideaal om de Social Media ook voor de nazorg te gebruiken en vraag dus tegenwoordig direct aan mijn nieuwe `mensen` of ze ook op Facebook zitten en stuur ze dan direct een vriendenverzoek.

En wat een verrassing was het toen ik het hondje tijdens een van de wandelingen met René Froger op de foto zag staan! Midden op de hei. René was ook aan het wandelen met zijn hond, helaas geen Galgo. En dus helaas ook niet bij mij in de nazorg!

Wijziging bestuur : Geert draagt taken over aan Letty, Mieke en Linda - door Geert.

Wellicht heeft u op onze [website](#) mijn aangekondigde vertrek als voorzitter van de stichting gelezen. Op deze aankondiging en op de voorinformatie die ik naar vrijwilligers en shelters zond, heb ik vele hartverwarmende reacties mogen ontvangen.

Zie als voorbeeld de reactie die het 'nieuwe' bestuur aan het artikel op de website toevoegde, maar ook die van adoptanten, vrijwilligers, donateurs, pleeggezinnen, steunpunten, collega stichtingen, ... vanuit alle hoeken kwamen de reacties binnen. En allemaal even lief.

Vooral de Spaanse reacties, zonder uitzondering reageerde iedere shelter, waren heel bijzonder en geven nog maar eens aan hoe hecht de band is met onze vrienden en vriendinnen aldaar, de échte helden in het hele verhaal.

Al die reacties doen mij enorm goed, zorgen voor een warm gevoel en maakt het 'loslaten' er eenvoudiger op. Graag wil ik dan ook iedereen bedanken die de moeite heeft genomen om mij zulke lieve, dankbare en ondersteunende woorden toe te voegen. Geert.

OPROEP!

Op vakantie met uw Galgo en/of ander dierengespuis? Wij willen graag weten waar u het leuk en fijn heeft gehad. Stuur u ons uw vakantieadressen, -ervaringen én vakantiekiekjes toe (greytnews@greyhoundsrescue.nl) zodat andere Galgo's ook lekker met hun baasjes op vakantie kunnen? U kunt alvast onderstaand adres in uw adressenboekje zetten.

De Waddeneilanden zijn zo gek nog niet!

Ik had een visioen, ik zag onze drie Galgo's racen op een verlaten strand. Ze gingen zo hard ze konden. Racen, racen, racen, tot ze een stipje aan de horizon waren. Uitgelaten en innig tevreden kwamen ze weer teruggerend. In hun ogen stond te lezen: dit wil ik voor altijd! 'Pling' deed mijn computer en abrupt belandde ik weer in het hier en nu. En wat schetste mijn verbazing, er verscheen een mail van Westcord Hotel Boschrijk, met een geweldige aanbieding op mijn beeldscherm. Dit kon geen toeval zijn! [Westcord Hotel Boschrijk](#), daar hadden wij al eens eerder gelogeed. Twee jaar geleden, op Terschelling. Werd mijn visioen werkelijkheid? En zo stonden wij een paar weken geleden onze auto in te pakken. Hondenkussens, hondenbrokken, speeltjes, foto toestel, voerbakken, en, oh ja, ook nog onze eigen weekendtas. Onze drie Galgo's hadden al snel in de smiezen dat er iets spannends stond te gebeuren. Zo uitgelaten kenden zij hun baasjes nog niet. Gedrieën sprongen zij in de achterbak en gingen er lekker bij liggen. Klaar voor het grote avontuur.

Lees de rest van het verhaal en bekijk de bijhorende filmpjes op onze [website](#) !

Galgo in de kunst - door Karin Linsen.

Ik ben Karin Linsen en zit sinds 2011 op een aquarel/acryl schildercursus. Het is een fijne hobby, als ik schilder vergeet ik alles om me heen.

Wij hebben vorig jaar op 23 december onze galgo Sad moeten laten inslapen vanwege hart- en nierproblemen, complicaties na veel medicijngebruik tegen de Leishmaniose. Hij is ongeveer 11 jaar geworden en 7 jaar in ons gezin geweest.

We hebben hier heel veel verdriet van gehad maar hebben toch besloten even een poosje geen hond te nemen. We hebben nog wat andere dingen op ons verlanglijstje staan, zoals reizen enz. Maar we zijn beslist van plan over een paar jaar weer een hond te nemen en u raad het al....een Galgo! En voor mij het liefst een kamer vol. Ja ook ik ben besmet geraakt door het Galgovirus, eenmaal een Galgo altijd een Galgo!

Misschien is de verwerking van het verlies van Sad de inspiratie geweest om een Galgo te schilderen. Ik zag een mooie foto van Uno op de adoptiesite van GRH en ik dacht 'ik wil hem wel eens proberen te schilderen'. Het schilderij was nog maar net opgedroogd toen er een oproep op Facebook voorbij kwam 'Galgokunstenaars gezocht'. Ik dacht ik stuur mijn schilderij van Uno op en wie weet wordt hij wel geplaatst. En nu staat hij in de Greytnews, wat ik erg leuk vind.